

NYT OM
REVISIONKan din revisor
klare en kontrol?

HENRIK WELLEJUS

STATSAUT. REVISOR

En af mine kollegaer blev for nyligt ringet op af en kunde, der havde tegn på en akut blodprop. Min kollega var simpelt hen den første, kunden tænkte på, da der var problemer. Det fortæller om det tætte forhold, der ofte er mellem revisorer og deres kunder, selv om de fleste dog nøjes med at tage revisor med på råd omkring tal og forretningsstrategi.

Revisoren er i mange virksomheder en tæt og betroet sparringspartner, og det er en rolle, vi er stolte af at have. Men det er vigtigt at huske, at revisoren også er offentlighedens tillidsrepræsentant. Vi er offentlighedens garant for, at de aflagte årsregnskaber er retvisende og opfylder lovgivningens krav.

Som virksomhed og kunde er det derfor vigtigt at trykprøve, om kvaliteten af revisors arbejde er i orden. Og det er ikke alle, der husker det, når samarbejdet er langvarigt og relationen god.

Hvert år udvælger Revisortilsynet en række revisionsvirksomheder til kontrol. I 2012 skulle 269 virksomheder have undersøgt, om de lever op til revisorlovens krav, men kun 180 kontroller blev gennemført. Blandt andet fordi et stort antal revisionsvirksomheder simpelt hen valgte at aflevere deres besikelse, da de var blevet udvalgt.

Ud af de 180 kontroller reagerede Revisortilsynet i 56 tilfælde. Revisortilsynet fandt altså fejl i næsten en tredjedel af de virksomheder, de besøgte. I de fleste tilfælde fik revisionsvirksomheden en påtale, men 18 virksomheder havde lavet så grove fejl, at de blev indbragt for Revisornævnet.

Ret skal være ret, og Revisortilsynet foretager det, der hedder risikobaseret kontrol af enkeltsager. Det vil sige, at de ikke udvælger kontrolsagerne vilkårligt, men ud fra særlige fokusområder. For eksempel sager, hvor kunden senere er gået konkurs. Derfor gælder procentdelen af fejl ikke for hele revisorstanden. Men antallet er alligevel så stort, at det er noget, virksomhedsejer må tage alvorligt i valget af revisor.

De fleste sager, der blev indbragt for Revisornævnet i 2012, handlede om revisors uafhængighed og udformningen af erklæringer. Vores uafhængighed er fundamentet for, at offentligheden kan have tillid til os. Derfor kan jeg kun opfordre til, at I tjekker, om jeres revisor har fået påtaler fra revisortilsynet.

Større revisionsvirksomheder, der reviderer virksomheder af særlig offentlig interesse, skal offentliggøre, hvornår den seneste kontrol fra Revisortilsynet har fundet sted, i deres gennemsigtighedsrapport. Den kan du som regel finde på virksomhedernes hjemmeside. Desuden offentliggør Revisornævnet alle kendelser på deres hjemmeside. Men i stedet for at tygge dig igennem lange juridiske tekster, kan du gøre det letteste. Spørg din revisor direkte. Hvornår har revisionsvirksomheden sidst været underlagt kontrol? Og bestod den kvalitetskontrollen?

Sådan kan du sikre dig, at din revisor ikke kun er en god samarbejdspartner, men at arbejdet også lever op til lovgivningen og rollen som offentlighedens tillidsrepræsentant.

Henrik Wellejus er partner i revisions- og rådgivningsfirmaet Deloitte og leder af Region Øst. Han skriver om revisionsrelevante emner hver anden søndag. Læs mere på www.deloitte.dk

BUSINESSKRONIK

AF MAJKEN SCHULTZ
PROFESSOR, COPENHAGEN BUSINESS SCHOOL

Rationalitet 2.0

En ny rationalitet baserer sig på en økonomisk logik uden skelen til holdninger, værdier, omdømme eller bredere samfundsmæssige hensyn.

Så kom dagen, hvor Goldman Sachs overtog den aktiepost i Dong, som har trukket dybe spor i det danske politiske landskab. Selv om sagen formelt er afsluttet, er konsekvenserne langt fra færdige. Sagen har på mange måder illustreret, hvordan der er ved at vokse en ny rationalitet frem, som baserer sig på en økonomisk logik uden skelen til holdninger, værdier, omdømme eller bredere samfundsmæssige hensyn.

Den klassiske rationalitet udsprang af en individualiseret markedslogik, hvor den usynlige hånd skabte effektivitet ved, at enkeltpersoner forfulgte deres egne målsætninger i en ren konkurrence situation. I den nye rationalitet fastsætter teknokrater spillereglerne for den effektivitet, der skal gælde for fællesskabet. Her er fokus en snæver økonomisk optimering, der er pakket ind i argumenter om konkurrencestat, hvor forskelle mellem internationale investeringsbanker og offentligt ejerskab udviskes i tilpassede modeller.

Der er mange, som er enige i, at vores samfund – også den offentlige sektor – skal fungere bedst muligt i forhold til det, den koster. Der er også kun meget få, som har lyst til at holde udenlandsk kapital ude af Danmark. Det er ikke problemet. Men når sagen om DONG har skabt så stor debat og vækker meget stærke følelser, så er det måske, fordi de teknokratiske beslutningstagere har negligeret væsentlige forhold, som ligger uden for en snæver økonomisk rationalitet.

For det første er det ikke ligegyldigt, hvilken virksomhed, der går ind og spiller en central rolle i dansk infrastruktur. Jeg tror ikke, sagen havde fået samme udfald, hvis det drejede sig om Den Norske Oliefond eller danske pensionskasser. En virksomheds omdømme og troværdighed er afgørende for dens legitimitet som deltager i det danske samfund. Hvad enten det er efterdønningerne fra finanskrisen, anklager om klyngebomber og skattely, ekstreme direktørlønninger eller bare arrogancen fra The Goldman Sachs Tower, så har Goldman Sachs et negativt omdømme i den danske befolkning. Her er danskerne ikke alene. Reputation Institute har i de sidste fem år målt Goldman Sachs' omdømme blandt amerikanerne. Det er ikke positivt – for at sige det mildt. Det ligger faktisk blandt de dårligste i USA. Ikke nok med det. Goldman Sachs' negative omdømme har til og med skygget for deres økonomiske muskler og uomtvistelige dygtighed til at tjene penge.

For det andet er det ikke ligegyldigt, hvordan beslutningstagerne forholder sig til kritik, når den bliver rejst. Og her har ingen af de tekno-

krater, som jeg har set udtale sig, forholdt sig indholdsmæssigt til de aspekter, som stiller spørgsmålstejn ved Goldman Sachs. Det er muligt, at en del af det dårlige omdømme baserer sig på myter. Det »rationelle« er imidlertid ikke afskærmet for myter. Tavshed forstærker myterne og giver grobund for, at der er noget om snakken. For at forebygge det rationelles gennemslagskraft har nogle påpeget den manglende kommunikative »spin« i sagen. Men det er en næsten selvimodsigende illustration af den nye rationalitet, for hvis verden var rationel, skulle »spin« vel ikke være nødvendigt.

For det tredje illustrerer forløbet, at det er vanskeligt at få sat rationalitet 2.0 til diskussion, fordi yderfløjene i dansk politik har sat sig på kritikken. Efter min opfattelse er der mange langt ind i dansk erhvervsliv, som har været skeptiske over for Goldman Sachs-aftalen. Det kan være, fordi de fik for gode og usædvanlige betingelser, fordi der burde have været søgt andre løsninger på kapitaltilførsel til DONG, eller slet og ret fordi også mange i dansk erhvervsliv sætter spørgsmålstejn ved Goldman Sachs troværdighed. Men ingen vil have deres eget omdømme forbundet med nogen af yderfløjene i dansk politik. Derfor har der for eksempel været en larmende tavshed i blå blok. Det kan undre, fordi DONG-sagen kunne have været en kærkommen anledning til at revitalisere klassiske konservative værdier som modsvar til en mere enøjet liberalisme.

Ingen tvivl om, at de rationelle teknokrater vil det bedste for Danmark. Derfor er det skæbnens ironi, at flere amerikanske kommentatorer har fremhævet, at forløbet har skadet omdømmet hos både Goldman Sachs og Danmark. Goldman Sachs, fordi de set ude fra har været med til at skabe en regeringskrise. Danmark, fordi forløbet har demonstreret, at det er besværligt for internationale investorer med masser af alternativer at blive accepteret i Danmark – og det har synliggjort investeringsvilkårene, som ikke altid er konkurrencedygtige. Dertil kommer, at ingen virksomheder bryder sig om at blive indblandet negativt i den offentlige debat. Heller ikke Goldman Sachs.

Selv om den nye rationalitet måske kan synes effektiv på den korte og lokale bane, så er der meget, som tyder på, at den manglende vilje til at tage den værdimæssige og omdømmemæssige kritik alvorligt har forstærket problemet. Spørgsmål om værdier og omdømme rækker langt ud over grænserne og har vundet stærkere fodfæste, end den nye rationalitet måske er i stand til at opfange.

MAJKEN SCHULTZ

● **Alder:** 54 år ● **Uddannelse:** Cand.scient.pol. og ph.d.
● **Karriere:** Professor i organisation og ledelse på Copenhagen Business School. Forfatter til en lang række nationale og internationale artikler og bøger om organisation, identitet, branding og kultur. Partner i Reputation Institute. International Research Fellow Oxford University. ● **Bestyrelser:** Bang & Olufsen, Realdania, Danske spil og Danish Crown. ● **Hjemmeside:** www.majkenschultz.com